

Nr 299.

Av herr Nilsson i Bästekille, i *anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till kostnader för planeringskommittéer.*

Lantbruksnämndernas stora arbetsbalans gör det önskvärt att frigöra nämndernas tjänstemän från den mindre angelägna rationaliseringsverksamheten. Vad som därvidlag synes oss kunna ifrågasättas är det arbete som utföres av planeringskommittéerna. Det kan som exempel nämnas att arbetet med regionplaner i stor utsträckning försvåras av nu rådande förhållanden bland annat på arbetsmarknaden och av den nuvarande produktionsinriktningen inom jordbruket. På grund av dessa förhållanden borde en avvaktande hållning intagas gentemot förslag till regionplaner eftersom dessa i framtiden med sannolikhet torde komma att visa sig mindre tillförlitliga.

Det ekonomiska läget gör det också angeläget att försöka begränsa statens utgifter så långt det är möjligt, och det synes oss icke vara till men, vare sig för jordbrukets framtida planering eller för arbetet med dess rationalisering, om anslaget till planeringskommittéernas verksamhet helt indrages under budgetåret 1952/53.

Med stöd av vad som anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 1 att för budgetåret 1952/53 anvisa anslag till Lantbruksnämnderna: Kostnader för planeringskommittéer.

Stockholm den 25 januari 1952.

Jöns Nilsson

i Bästekille.
